

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 2T/72/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6814010126
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Uhorskai
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2017:6814010126.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca samosudcom JUDr. Michalom Uhorskaiom v trestnej veci proti obžalovanému Š. P. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 3. mája 2017, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: Š. P.,
B.. XX. XX. XXXX P. W., trvale bytom L. XX, okres W., prechodne bytom V. XX, W.,

je v i n n ý, ž e

dňa 17. apríla 2013 vo večerných hodinách v obci S., C. G., prostredníctvom J. V. si zapožičal 4 ks zliatinových diskov sivej farby o rozmeroch 18 palcov, 10 lúčové od výrobcu PDW a 4 ks pneumatík značky Continental o rozmeroch 245/35 r18 od vlastníka Y. W., ktoré potreboval na svoje osobné motorové vozidlo, nakoľko svoje disky mal prasknuté, ktoré vyššie uvedené veci sa zaviazal vrátiť najneskôr do troch dní od ich prevzatia, pričom ani po opakovaných výzvach takto neurobil a do dnešného dňa zapožičané veci nevrátil, čím uviedol Y. W. do omylu a svojim konaním mu spôsobil škodu vo výške 1.150,- €,

t e d a

na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu alebo využil niečí omyl, a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

t ý m s p á c h a l

prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Tr. zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á

podľa § 213 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona, pri nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a pri zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a súčasne ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona pri určení probačného dohľadu mu ustanovuje skúšobnú dobu v trvaní 42 (štyridsaťdva) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona a § 51 ods. 4 písm. c/ Trestného zákona ukladá obžalovanému povinnosť spočívajúcu v tom, aby počas skúšobnej doby podmienene odkladu výkonu trestu nahradil spôsobenú škodu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd ruší trest z trestného rozkazu Okresného súdu Košice I z 31.07.2015, právoplatný 05.05.2016, sp. zn. 7T/39/2015, ktorým bol obžalovaný odsúdený pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov s podmienene odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov, a tiež zrušuje všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému Y. W., B.. XX. XX. XXXX, X. G., Š. XXX/XX škodu vo výške 1.150 €.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca podal dňa 03.04.2014 na súd obžalobu na obžalovaného Š. P. pre prečin podvodu podľa 221 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v obžalobe.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom svedka poškodeného Y. W. T., svedkov Y. W., J. V. H. I. U.. Po vrátení veci odvolacím súdom tunajší súd vytýčil 3 termíny hlavného pojednávania. Na hlavnom pojednávaní dňa 18.01.2017 súd ospravedlnil účasť obžalovaného a jeho obhajcu z dôvodu kolízie z iným konaním proti obžalovanému na Okresnom súde Košice II. Dňa 06.02.2017 prišli na hlavné pojednávanie aj obžalovaný aj jeho obhajca, avšak vzhľadom na nové skutočnosti zistené z odpisu registra trestov obžalovaného musel súd hlavné pojednávanie odročiť a vyžiadať si spis príslušného súdu, ktorý naposledy odsúdil obžalovaného. Na hlavné pojednávanie určené na deň 15.03.2017 sa obžalovaný ospravedlnil z dôvodu práceneschopnosti, avšak nepredložil súdu relevantný dôkaz o tom, či je schopný dostaviť sa na hlavné pojednávanie. Obhajca na tento termín hlavného pojednávania neprišiel bez ospravedlnenia, za čo mu súd uložil poriadkovú pokutu. Na ďalší termín hlavného pojednávania na deň 03.05.2017 bol obžalovaný predvolávaný s výslovným poučením, že ak nepredloží potvrdenie od jeho lekára, že nie je schopný fyzicky sa zúčastniť hlavného pojednávania, súd vykoná hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti. Na hlavné pojednávanie dňa 03.05.2017 sa obžalovaný nedostavil, poslal opätovne len potvrdenie o práceneschopnosti bez súdom požadovaného potvrdenia jeho lekára, preto súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného tak, ako ho o tejto možnosti poučil. Súd si nad rámec svojich povinností do spisu pred vykonaním hlavného pojednávania zabezpečil vyjadrenie ošetrojúceho lekára obžalovaného MUDr. Jozefa Chlebana, ktorý telefonicky aj písomne uviedol, že nejde o pacienta pripútaného na lôžko a neuviedol, že by obžalovaný nebol schopný fyzicky zvládnuť účasť na hlavnom pojednávaní. Zo sťažnosti JUDr. Žiklu proti uzneseniu o uložení poriadkovej pokuty súd zistil, že obžalovaný mu dňa 20.02.2017 vypovedal plnú moc na zastupovanie v tejto trestnej veci, pričom túto skutočnosť ani jeden z nich súdu bezodkladne neoznámili. Z tejto skutočnosti je taktiež zrejmé, že obžalovaný mal od 20.02.2017 do 03.05.2017 dostatok času na to, aby si prípadne zvolil iného obhajcu v tejto veci, a keďže tak neurobil, súd dňa 03.05.2017 vykonal hlavné pojednávanie bez prítomnosti obžalovaného, ktorý v tom čase už nemal v tejto veci obhajcu a nejednalo sa o prípad povinnej obhajoby.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať.

Svedok poškodený Y. W. T.. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného videl na súde prvýkrát a L.. V. pozná odkedy mu požičali disky pre L.. P.. Cez otca sa spoznal s p. V. a požičal mu štyri disky s pneumatikami, ktoré boli kúpené s autom Škoda Superb. Požičal ich p. V. s tým, že vtedy nevedel, že

je to pre p. P.. Až po uplynutí 3 dňoch p. V. povedal, že tie disky išli p. P., potom im vravel, že sa vrátia, ale do dňa hlavného pojednávania sa mi nič nevrátilo. P. V. im povedal, že im dá za tie 3 dni požičania diskov 200,- €, ale zmluva nebola žiadna. P. V. sa vyhovárал na p. P., že tam to stojí, že problém je na jeho strane. S obžalovaným nebol nikdy v kontakte ani on ani jeho otec.

Disky, ktoré on požičal V. boli oveľa vyššej kvality ako tie, ktoré doniesol p. V. na políciu, preto si ich on nezobral.

Svedok Y. W. na hlavnom pojednávani uviedol, že L.. V., ktorý je jeho dobrý známy, mu vtedy povedal, že jeho dobrý kamarát p. P. potrebuje na 3 dni predmetné disky a pneumatiky, ktoré zrejme videl na synovej Škode Superb. Nevedel, na čo mu sú, ale bola mu prisľúbená odmena 300,- €. On nemal kontakt na p. P., všetko vybavoval s p. V.. V. mu potom stále hovoril, že tie disky budú, ale on po mesiaci stratil trpezlivosť, povedal p. V., že podá na neho trestné oznámenie, lebo disky dal p. V. a nie p. P.. Deň pred podaním trestného oznámenia mu z utajeného čísla volal p. Varga a povedal mu, aby nepodával trestné oznámenie, že tie disky aj s pneumatikami vráti, ale že momentálne sú v dodávke, ktorá jazdí a je niekde na Ukrajine. On napriek tomu podal trestné oznámenie.

P. V. doniesol na políciu disky, ktoré boli obité, bol to iný typ bez pneumatík. Boli to úplne iné disky a neboli také ako ich disky, boli úplne inej kvality, mohli mať hodnotu 600,- eur. Tie disky a pneumatiky kúpili s autom, pneumatiky jazdili možno jednu sezónu a disky asi dve sezóny. Odmena mu nebola vyplatená a odvtedy ho nikto za tie disky nekontaktoval. Boli tam aj nejaké sms správy od p. V., tieto sms správy predložil nafotené aj polícii.

Svedok J. V. na hlavnom pojednávani uviedol, že obžalovaného pozná cez jeho dcéru. Raz p. Vargu požiadal o to, aby zohnal katalyzátor na dcérine auto Audi A4. Za týmto účelom mu odovzdal 850,- € na čerpacej stanici Agip. To bolo asi mesiac a pol predtým, ako mu požičal tie disky. Katalyzátor mu dodnes nepriniesol a ani peniaze mu nevrátil. Tie disky pre obžalovaného zohnal v dobrej viere, že ich vráti a aj zaplatí za požičanie p. W.. Odvtedy komunikovali o tých diskoch cez sms správy. Na ten katalyzátor už pomaly aj zabudol, nechcel sa naťahovať s p. P., len mu to bolo blbé voči p. W., keďže je to jeho spolužiak, tak sa všemožne snažil, aby P. vrátil p. W. disky, ale stále, keď ho kontaktoval, tak bol niekde preč, na Ukrajine a tak ďalej. Stále mu sľuboval, že disky pošle kuriérom alebo rôznymi spôsobmi, ale nikdy nič neposlal. Raz išiel svedok do Košíc s tým, že p. P. má pre p. W. nejaké disky, ktoré vzal pre p. W., ale boli bez pneumatík, ktoré on zobral k vyšetrovateľovi, kde prišiel p. W., skúšali sa to nahodiť na auto p. W., ale boli väčšie, nepasovali. P. W. by teoreticky bol vzal aj tie disky s tým, že si dokúpi pneumatiky, hoci videl, že nie sú jeho, ale keďže mu nepasovali na auto, tým pádom ich nemal prečo zobrať. Kvalitatívne a poškodením to nebola taká kvalita ako tie disky, ktoré sa požičali P.. Čo sa týka ojazdeného stavu, boli asi v rovnakom stave, ako tie čo požičal p. P. C. L.. W..

On osobne p. P. u neho doma dal disky p. W.W. s tým, že do 3 dní ich má späť aj s tými 300,- €. Konal v dobrej viere, že aj ten katalyzátor mu obžalovaný zoženie a že disky vráti a nevpovedal voči p. P. v pomste pre ten katalyzátor.

Potom hovoril s p. P. ohľadne diskov, ktoré poslal pre p. W., že nie sú vhodné na ten typ vozidla Škoda Superb, ktoré mal poškodený, na čo on povedal, že on už disky dal a že tým pádom to on považuje za vybavené, že čo od neho chce. Tie disky od obžalovaného mal doma jeden rok až do minulého roka a potom na jeseň ich dal do bazára chlapcom, vlastníkmí autobazáru sú P. Q. H. Š. S., s ktorými nemal žiadny osobný vzťah, ale nechal im tie disky tam len tak. Nepokúšal sa vrátiť ich p. P., lebo on mu povedal, že on mu disky dal pre p. W..

Po prečítaní výpovede svedka z prípravného konania tento uviedol, že disky mal doma od júla 2013 asi rok a v roku 2014 ich na jeseň odniesol do bazára, lebo mu doma zavadzali.

Obžalovaný k výpovedi svedka uviedol, že ohľadne katalyzátora, tak s tým toto konanie vôbec nesúvisí, on ho p. V. zohnal, ale on mu povedal, že ho už nechce a potom, čo sa týka tých diskov a pneumatík, ktoré dal V. L. L.. W., disky boli zn. BBS s 18 palcovými pneumatikami v hodnote 2 500,- €, nakladal ich do čierneho SUV zn. Chevrolet na ulici V. XX P. W., v mieste jeho bydliska.

Svedok po pripomienkach zo strany obžalovaného viedol, že čo sa týka vyjadrenia obžalovaného, to je pravda, ale pneumatiky tam neboli a ohľadne stavu diskov uviedol, že boli asi v rovnakej kvalite ako tie, čo sa požičali p. P..

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, z ktorých zistil nasledovné skutočnosti:

Poškodený Y. W. vyzýval svedka V. na vrátenie predmetných diskov a svedok vyzýval obžalovaného formou sms správy na vrátenie diskov pre poškodeného W..

Hodnota použitých diskov zn. PDW a použitých pneumatík zn. Michelin bola odborným vyjadrením ohodnotená na 1.150,- eur.

Obžalovaný bol doteraz viackrát súdne trestaný, zakaždým za majetkovú trestnú činnosť, a to formou krádeže alebo podvodu, pričom sa na neho po osvedčení sa v skúšobnej dobe hľadá ako keby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený Okresným súdom Košice I sp. zn. 7T 39/2015 z 31.07.2015, právoplatný deň 05.05.2016 za prečin sprenevery, kedy mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov so skúšobnou dobou 3 rokov.

Priestupkovo bol postihnutý jedenkrát za priestupok na úseky cestnej dopravy a Obec Ploské ho bližšie nehodnotí.

Na základe takto vykonaného dokazovania, podľa názoru súdu dostatočnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie, po jeho objektívnom vyhodnotení podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito ako aj v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku, súd dospel k záveru, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti rozsudku.

Obžalovanému v tomto konaní prokurátor kládol za vinu, že podvodným konaním, konkrétne uvedením do omylu, vylákal od poškodeného predmetné disky s pneumatikami, ktoré následne nevrátil a spôsobil tak poškodenému škodu.

Hodnotenie výpovedí poškodeného W. ml. a svedka W. U., jeho otca, samostatne ako aj v súhrne s výpoveďou svedka V., súd vyhodnotil ako vierohodné s tým, že obidvaja W. pri požičovaní diskov a pneumatík nepoznali a dokonca ani nikdy v živote predtým nevideli obžalovaného. Obidvaja svedkovia W.W. jednoznačne potvrdili, že disky s pneumatikami dali svedkovi V. a až následne ich V. mal odovzdať obžalovanému, pričom za túto službu V. poškodenému sľúbil, že im obžalovaný vyplatí sumu cca. 200-300 eur za požičanie diskov. Z výpovedí svedkov W. pri ich hodnotení v súhrne s výpoveďou V. ako aj s niektorými vyjadreniami obžalovaného na hlavnom pojednávaní bolo preukázané, že obžalovaný si skutočne disky požičal, pretože komunikoval s V. o ich vrátení, o čom už v tom čase V. informoval W..

Výpoveď svedka Slaninu súd vyhodnotil ako výpoveď kamaráta obžalovaného, ktorý v čase, keď pomáhal obžalovanému nakladať disky do auta svedka V., nevedel o tom, o čo v tejto veci presne ide, povedal mu to až neskôr obžalovaný. Tento svedok ako aj obžalovaný tvrdili, že do auta V. nakladali nie len disky, ale aj pneumatiky, čo bolo v rozpore s tvrdením svedka V., avšak tieto skutočnosti nemali zásadný vplyv na rozhodnutie súdu ohľadne viny obžalovaného.

Z vykonaného dokazovania ďalej nesporne vyplynulo, že obžalovaný doposiaľ prevzaté disky a pneumatiky nevrátil a nezaplatil ani proklamovanú odplatu. Namiesto toho po kontaktovaní J. V. ho opakovane zavádzal, že mu disky a pneumatiky vráti, pričom mu bolo oznámené, že otec poškodeného podá v danej veci aj trestné oznámenie. Z výpovede otca poškodeného vyplynulo aj to, že jeden deň pred podaním trestného oznámenia mu volala vtedy neznáma osoba, aby nepodával trestné oznámenie, že mu disky s pneumatikami vráti. Ďalej je nesporným faktom, že počas celého trestného konania nebolo zistené, kde sa momentálne nachádzajú obžalovaným prevzaté disky a pneumatiky.

Napokon z dokazovania vyplynulo aj to, že obžalovaný až po podaní trestného oznámenia, teda pod ťarchou možného vyvodenia zodpovednosti, prostredníctvom J. V. Z. poškodenému disky, ktoré on považoval za rovnocenné tým, ktoré si zapožičal, avšak neposlal pneumatiky. Podľa výpovede J. V. týmto považoval danú záležitosť za vybavenú. Z dokazovania vyplynulo aj to, že poškodený tieto disky neprijal, nakoľko to neboli totožné disky a navyše mu ani po odskúšaní nepasovali. Tieto disky vrátil späť J. V., ktorý ich asi po jednom roku bezodplatne odovzdal do autobazára.

Podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona sa prečinu podvodu dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí ním väčšiu škodu.

Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266,- €.

Podstata trestného činu podvodu spočíva v tom, že páchatel' koná v úmysle obohatiť sa na úkor cudzieho majetku tým, že iného uvedie do omylu, alebo využije niečí omyl. Trestný čin podvodu je nevyhnutne úmyselným trestným činom, pričom úmysel a vôbec subjektívnu stránku páchatel'a podvodných konaní je možné skúmať len nepriamo, to znamená ako sa úmysel páchatel'a a prípadné pohnútky či ciele objektívne prejavujú navonok, v jeho konaní a to aj po dokonaní skutku.

Je zrejmé, že obžalovaný prevzal pod zámienkou zapožičania za odplatu prostredníctvom J. V. od otca poškodeného disky s pneumatikami. J. V. a jeho prostredníctvom poškodený a jeho otec boli uzročení s tým, že tieto im majú byť vrátené aj s príslušnou odplatom. Úmysel obžalovaného uviesť iného do omylu a zároveň sa tým na úkor iného obohatiť je v danej veci zrejmý len z konania obžalovaného po prevzatí vecí, keď sa obžalovaný po prevzatí vecí preukázateľne vyhýbal tomu, aby ich vrátil a s prevzatými vecami naložil neznámym spôsobom a doposiaľ ich nevrátil. Údajné zapožičanie vecí za odplatu je nepravdivou zámienkou, a teda vyvolaním omylu jednak u poškodeného, jeho otca a J.H. V.. Iné hodnotenie konania obžalovaného logicky vzhľadom na skutočnosť, že odmietol k veci vypovedať neprichádza do úvahy. Obžalovaný sa tak už za použitia vyššie uvedenej nepravdivé skutočnosti už pri prevzatí vecí bezpochyby obohatil na úkor iného a spôsobil mu malú škodu. Následne až pod tlakom trestného stíhania sa snažil spôsobenú škodu kompenzovať zaslaním iných diskov (bez pneumatík), čo však nemá vplyv na trestnú zodpovednosť obžalovaného, keďže k tejto skutočnosti došlo až po dokonaní skutku.

Jedinou nezodpovedanou otázkou po vykonaní dokazovania ostalo to, čo sa stalo s diskami a pneumatikami, ktoré poškodený požičal obžalovanému. Keďže na túto otázku by zrejme vedel odpovedať iba obžalovaný, ktorý vypovedať odmietol, na čo má samozrejme podľa trestného poriadku právo a táto skutočnosť mu nemôže byť zo strany súdu braná na príťaž, môžeme sa o tom, ako a kde predmetné disky a pneumatiky skončili, len domnievať.

Po takto zhodnotenom dokazovaní v tomto konaní súd dospel k záveru, že konanie obžalovaného naplnilo skutkovú podstatu prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, a preto ho súd uznal vinným. Pri určovaní trestu obžalovanému súd vychádzal hlavne so skutočnosťou, že obžalovaný sa skutku v tomto konaní dopustil v apríli 2013, teda predtým, ako bol v roku 2015 Okresným súdom Košice I v konaní sp. zn. 7T 39/2015 uznaný vinným z prečinu sprenevery. Súd preto obžalovanému v tomto konaní uložil voči rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 7T 39/2015 súhrnný trest, pričom pôvodne uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu trestu primerane navýšil. Vzhľadom na doterajší život obžalovaného, hlavne jeho majetkovú trestnú činnosť, považoval súd za nevyhnutné nielen pôsobiť na obžalovaného represívne, hrozbou trestu odňatia slobody, ale aj výchovne, a preto mu uložil aj probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, kedy bude musieť pravidelne navštevovať probačného a mediačného úradníka. V rámci probačného dohľadu mu súd uložil aj povinnosť nahradiť poškodenému vzniknutú škodu, čo by malo mať na obžalovaného taktiež výchovný vplyv.

Škoda spôsobená poškodenému bola v tomto konaní riadne uplatnená, vyčíslená a odbornými vyjadreniami ohodnotená, preto súd zaviazal obžalovaného na jej náhradu v preukázanej výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku. Pre osoby, ktoré boli prítomné pri vyhlásení rozsudku plyní lehota od jeho vyhlásenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Pre osoby, ktoré neboli prítomné pri vyhlásení rozsudku, plyní 15 dňová lehota od doručenia rozsudku